

UN NOMENAMENT DE FUNCIONARI EVENTUAL POT ENCOBRIR FRAU DE LLEI EN LA CONTRACTACIÓ TEMPORAL? COMENTARI A LA STS, SALA QUARTA, n° 1288/2025 DE 29 DE DESEMBRE (REC. 326/2025)

La Sala Social del Tribunal Suprem, en una rellevant sentència de Ple, estableix la competència de la jurisdicció social per conèixer del cessament d'un empleat municipal que, després de 27 anys de servei ininterromput com a personal eventual, va ser acomiadat. La decisió, que compta amb un contundent vot particular, aprofundeix en la línia prima que separa el personal de confiança d'una relació laboral encoberta mitjançant frau de llei.

El Tribunal Suprem torna a posar damunt la taula el debat sobre la naturalesa i els límits de la figura del personal eventual a les Administracions Públiques.

1. El cas analitzat per la Sala Quarta del Tribunal Suprem

El cas, resolt pel Ple de la Sala Social, analitzava la situació d'un "Encarregat d'activitats esportives" de l'Ajuntament de Piélagos, el vincle del qual amb l'entitat es va estendre durant 27 anys a través de successius nomenaments com a personal de confiança (funcionari eventual) per part d'alcaldes de diferent signe polític.

Després del seu cessament, el 2023, el treballador afectat va demandar per acomiadament, però tant el Jutjat Social com el Tribunal Superior de Justícia de Cantàbria van declinar la seva competència, remetent l'assumpte a la jurisdicció contenciosa administrativa. Ara, el Tribunal Suprem casa i anul·la aquesta decisió, declarant competent a l'ordre social i ordenant al jutjat d'instància que resolgui sobre el fons de l'assumpte.

2. El Raonament del Ple: Indicis d'un Frau de Llei

La majoria de la Sala considera que, si bé la norma general atribueix els litigis del personal eventual a l'ordre contenciós administratiu, hi ha supòsits excepcionals on la realitat material de la prestació de serveis desvetlla un veritable contracte de treball. Per al Tribunal, el nomenament com a personal eventual va ser un mer "instrument formal que emmascarava la innegable realitat".

Els magistrats fonamenten la decisió en una sèrie d'indicis clau que, en conjunt, apunten a un frau de llei:

- **La permanència sostinguda en el temps:** Una prestació de serveis de 27 anys sense solució de continuïtat és difícilment compatible amb el caràcter "no permanent" que l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic (EBEP) exigeix per al personal eventual.
- **La naturalesa de les funcions:** L'actor no realitzava funcions de "confiança o assessorament especial". Les seves tasques consistien a coordinar i dirigir els centres i activitats esportives del municipi, tasques que el TS qualifica com a "ordinàries i normals" dins de l'estructura administrativa. A més, dirigia un equip format per un auxiliar administratiu i cinc operaris, cosa que evidencia un rol d'encarregat estructural i no d'assessor.
- **La Integració a l'estructura municipal:** Tot i no fitxar, el treballador mantenia un horari fix de matí i visitava les instal·lacions a la tarda. El seu treball estava plenament integrat al departament d'esports, demostrant una subordinació i una inserció a l'organització de l'Ajuntament pròpies d'una relació laboral.
- **La inclusió del lloc dins la Relació de Llocs de Treball (RPT):** El lloc figurava a la RPT municipal. El TS considera "estrany i il·lògic" que un lloc de naturalesa no permanent, la creació del qual depèn de la voluntat d'un càrrec polític, s'inclouï en un instrument d'ordenació estable com la RPT. Aquest fet es considera un indici més del caràcter permanent de les activitats.

En conclusió, en no tractar-se de funcions de confiança i en no estar el lloc reservat a personal funcionari, el Tribunal entén que els successius nomenaments van encobrir una veritable relació laboral en frau de llei, per la qual cosa el cessament ha de ser analitzat com un acomiadament per la jurisdicció social.

3. El vot particular discrepant

La Sentència compta amb un vot particular formulat pel Magistrat Juan Molins García-Atance, al qual s'adhereixen quatre magistrats més, que discrepa frontalment de la decisió majoritària.

Per als magistrats discrepants, el cas no presenta les característiques excepcionals que justificarien la competència jurisdiccional de l'ordre social. Sostenen que la regla general ha de prevaler: els conflictes del personal eventual, el nomenament i cessament dels quals són lliures i discrecionals, corresponen a l'ordre contenciós administratiu. El vot particular rebutja els arguments de la majoria, doncs a criteri dels magistrats discrepants:

- **Sobre la durada:** Sostenen que la prolongació en el temps dels nomenaments no transforma, per sí mateixa, la naturalesa de la relació. La confiança es pot depositar en la mateixa persona per alcaldes de diferent ideologia.

FERNANDEZADVOCATS

- **Sobre les funcions:** Consideren que el fet de coordinar els centres i activitats esportives, assessorant els regidors de l'àrea, sí que constitueix una funció de confiança de l'alcalde.
- **Sobre la RPT:** Afirmen que la inclusió del lloc a la RPT no és un indicatiu conclouent de laboralitat.
- **Preocupació de fons:** El vot particular adverteix del risc que aquesta doctrina "perpetui als seus llocs els que han estat nomenats discrecionalment per càrrecs polítics i no han superat el mínim test constitucional d'accés a l'ocupació pública" (igualtat, mèrit i capacitat). Consideren que el frau de llei, si n'hi ha, afecta les actuacions administratives, però no ha de ser una via per obtenir la condició de personal laboral.

4. Implicacions de la Sentència

La Sentència, si bé fa referència a un supòsit límit, llança un nou advertiment a les Administracions d'arreu en el sentit de vetllar pel compliment de les notes característiques de les relacions funcionaries eventuales. El criteri majoritari obre la porta a verificar el fons, i revisar la realitat material en com es desenvolupa la relació entre l'afectat/da i l'Administració que l'ocupa, més enllà del *nomen iuris* que hagi pres. No obstant, la contundència dels postulats del vot particular també vénen a posar de relleu les tensions jurídiques que presenten aquesta mena de casos, i per tant, avala la pràctica administrativa de que una mateixa persona rebi diferents nomenaments de confiança, en varis equips de govern diferents. Cal estar, cas per cas, a les circumstàncies, ja que la protecció jurídica i les solucions que es poden sol·licitar variaran també en funció de l'ordre jurisdiccional que ho conegui.

*El presente artículo es meramente divulgativo y no supone asesoramiento ni compromiso de actualización.

Para más información o asesoramiento, contacte con info@fernandezadvocats.es.